

Anonym

Nyåhrs Gröten, Kokad Af Hustru Malin, Beskrifwen
Och Till trycket befordrad År 1756

Stockholm, Tryckt af Peter Jör. Nyström, 1756. – Digitalt faksimil: Uppsala
universitetsbibliotek. Läs verket i Alvin.

Information om upphovsrätt för detta verk, samt upplysningar om ur vilket bibliotek eller ur
vilken samling det avfotograferade exemplaret är hämtat, finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/Anonym/titlar/NyåhrsGrötenKokad1756/faksimil?om-boken>

Hämtad från Litteraturbanken.se:

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb99904214-faksimil>

Nyårs Gröten,

Kokad

af

Hustru Malin,

Beskrifwen

Och

Till trycket befördrad År 1756.

STOCKHOLM,

Tryckt af PETER JÖR. NYSTRÖM,

Imprimatur
N. OELREICH.

*Humano generi quietum
otium præstas.*

QUINTIANUS PŒTA.

I.

Suhl, och Nyåhrs Öwällen,
Om så gifs tilfällen,
Bruks på Landet Gröt,
Gröt på bästa wiset:
Mjöll och Bryn af Riset,
Gören lagom blöt,
Säcker och Canel,
Riswes til en del,
Och strös tjäckt uppå.

2. Sam-

Samma sed, at bruka,
 Låt Hus Malin duka,
 Sätta grytan på:
 Gick se'n til sin Gubbe,
 Som en qwistig stubbe
 Sökte sönderlå.
 Söta Far, sad hon,
 Jag har mjölkat Kon,
 Sötgröt skalt du få.

Skick i Byn mitt Hjerta
 Bed hit Måns och Märta,
 Gröten räcker til.
 Du må Malin råda,
 Låt dem komma båda,
 Efter du så will:
 Men min Malin först,
 Kom och slåck min törst
 Med en kyß ell två.

4.

Gumman snäll och trogen,
Ganska redebogen,
I sin ungdoms wåhr,
War en hurtig Dwinna,
Som sin Man at winna,
Nögd til honom går,
Samt ofskyldigt ber
Honom taga fler,
Då hon säger å!

5.

En will intet spisa,
Två ge föga lisa:
Tag man du ett tjog!
Gubben, som war fjärlig
Och derjemte ärlig,
Kjårt på hustrum såg:
Tog sin rätt och log:
Malin ropte, Nog,
Du är nästan brä.

6. Sad'

6.

Sad' ock: fjäre fader,
Du i qväll blir spader,
Måns dig super full:
Och när benen kneka,
Orkar du ej leka,
Utan tumlar full.
Tumla med mitt höns,
Swarte gubben Jöns
Skjönt om han war grå.

7.

Tiben led och Gröten,
Söter miölk och flöten
Bars åt Gubben in:
Måns, som dit war buden,
Bar om hakan luden,
Som ett bockestän!
Mårta ung och tåck,
I sitt hushåll tiäk,
Skjötte barnen små.

8. Grö:

8.

Gröten äts med gaminan
Af dem allisamman;
Dch wid denna frögd,
Jöfe fans förtrolig,
Måsse fri och rolig,
Mårta glad och nögd:
Hustru Malin skröt
Af sin Nyåhrs Gröt,
Som kund' wäl förslå.

9.

Nu skul Gröten sjunka;
Ty lät Jöfe runka
Dch slå tunnan opp;
Dock blef ingen drucken,
Mistlynt eller stucken,
När han drack sin kopp,
Utan nögd och glad,
Man förtroligt qwad
Wifor då och då:

10. Dch

Och som hustru Malen.
 Båd hwar en i Salen
 Ej frå bordet gå,
 Som för Gröten wille,
 Uti deras Gille,
 Icke rima; så
 Börjad Jöns sin sång,
 Som för denna gång
 Man anföra må.

Frihet åbla gåfwa,
 Dig så bör jag låfwa,
 I min Herda=Sång,
 Ty på hårda logen,
 Wid den tunga plojen,
 Brufar du ej twång.
 Både på min ång
 Som ock til min sång
 Kan jag trygger gå.

12.

Du gör min af watten,
 Och uplyser natten,
 Neder sjelf min bädd,
 Och när wandrings staswen,
 För mig bårt til graswen,
 Bli jag intet rådd;
 Ty min trötta kropp
 Skall sist wäckas opp,
 Att sin frihet nå.

13.

Jöns sig satte neder,
 Och bad Måns: det eder
 Till at rima Hör;
 Måns war något slöger,
 Och i wesen tröger;
 Toq dock den sig för.
 Sade: Sälla Frid
 All wår wandrings tid
 Laga du får rå.

14. Him

14.

Himla Barn på jorden,
 Bli här kvar i Norden,
 En fruktbarand Mor:
 Njut en ständig tresnad,
 Wärma up wår lesnad,
 Under det du gro
 Likt ett lysand Bloß;
 Då är lätt för oss
 Bättre tider spå.

15.

Nu begynte Märta
 Saken at behjärta,
 Månses tal afbröt:
 Enighet bland Makar,
 Många bullar bakar,
 Sade hon och skröt,
 Af den tåcka dygd,
 Som uppå wår bygd,
 Hwar bör efter stå.

16. Rep

16.

Krep af träder flera
 Hwalat kan regera
 Och upwåga last;
 Men om det uplöses,
 Styrkan genast slöses,
 Det blir skjört som Hwas.
 In är nödigt att
 En så dyrbar skatt
 Fins i hwarje Strå.

17.

Malin, som mid bordet,
 Aektning gaf på ordet
 Sade nu mig hör
 Till att börja rima:
 Twång är sådan grima
 Som ens mål förstör;
 Och hur mången tår
 Ifrå Glaswen går
 När Han suckar Hå!

18. Som

18.

Som En häst modstulen,
Drager tunga hjulen
Upsför backan brant,
Och får dryga slångar,
Utaf lata drängar;
Så är åfwen sant,
Att i slaweri
Ar man aldrig fri;
Men slås brun och blå.

19.

Derför ingens lefnad
Åga kan den tresnad,
Som en Herdes har;
Fri ifrån beswären,
Kan Han pläcka bären,
När han omsorg drar,
Att ej något djur,
Wistas får på lur,
Em wil hjorden slå.

20. Och

Och som wi nu råkas,
 Fåm til sammans språkas,
 Önskas Godt Nytt År,
 Att wi måge tysta,
 Jordens spånar frysta,
 Sommar, Höst och Wåhr;
 Då ej tarfwar jag
 I min Winter-Dag
 Mig om örat flå.

Skulle Himlen rågna,
 Kan han of dock hågna,
 Det slår aldrig felt:
 Ty när molnen drypa,
 Wet man af at frypa
 Dit ens tal är helt,
 Och i stormens högd,
 Sittja lika nögd
 I den minsta wrå.

22. Ja,

Ja, at tala alswar:
 Slagta gjödda Kalswar,
 Ankor, Gås och Swin,
 Driicka Biörkelaka,
 Söta mjölken smaka,
 Watten klart som win,
 Med den bästa fiff
 Man uppå sin diff
 Långtar frästa på.

Dock at så i tiden,
 Hälsan, frihet friden
 Och den Högstas nåd,
 Jemte Lagens lydnad,
 Dygdens glans och prydnad
 Skar vårt förråd,
 Då kan mången mat
 Ja uppå sitt Fat
 Blott med nål och trä.

Slutet blef så detta,
 När de wordo mätta
 Drucko de en skål:
 Frihet, Lag, och hägnad,
 Kungens ro och fågnad
 Nå ett syfte mål!
 Swar en Swänst må wäl;
 Men ej någon Träl
 Som will wara så!!

